

лото, гдето нямаше наблизно ни къщи ни кучета, погледна небето и почна да се моли.

Но ето там из една уличка се зададе по белия сняг черна фигура. Взря се ангелът и видя човек, след него недалечко друг.

— Пак ще ям бой, — помисли си той и поиска да разпери криле да се вдигне, но не можа. Те бяха изпочупени.

Двете човешки фигури се настигнаха и спряха пред него.

— Кой си ти?

— Човек, ваш брат. Закъснял пътник.

— Дай си личната карта!

— Нямаш? Добре. Слушай, поляк, заведи тогова в общинския яхър и го вържи на яслите като магаре. Удари му и един даяк. Виждам, че не е от нашите. Утре ще го разберем.

— Слушам, господин кмете, — рече полякът, хвана ангела, закара го в общинския яхър и го върза за яслите до магарето.

На сутринта селяни дълго търсиха кмета да го поздравят с Рождество Христово и къснокъсно го намериха в общинския яхър, вързан за яслите до магарето.

— Каква е тая работа, кмете? — питат го зачудени селяните.

— Не знам, брате — сам не знам. Някой от противниците ми скрои тоя номер. Вземете тоягите и бийте! Да започнем Коледа!